

L'acolliment

*Em vau acollir com si fos un àngel de Déu o
Jesucrist mateix (Ga 4,14)*

El diccionari català diu que acollir és «rebre (algú que es presenta), especialment admetre'l a casa nostra, en la nostra companyia» i, tot seguit diu també que és «prendre de tal o tal manera (una nova, una demanda, una opinió, una doctrina, un consell, etc).»

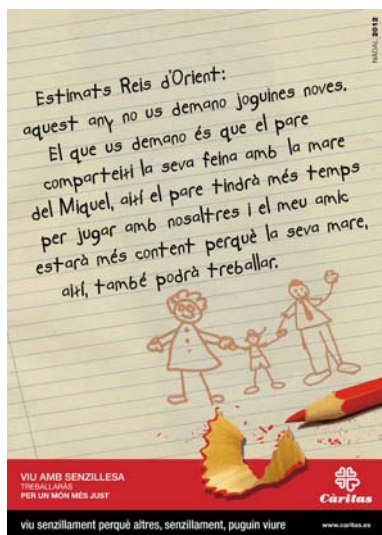
A Càritas volem acollir. És la nostra missió. Ho volem fer en el doble sentit de la paraula: acollir les persones; i tot estant amb elles –amb temps– i escoltant-les, mirar d'acollir i comprendre les seves demandes i, si podem, fer-hi front junts. Ho fem al costat de –i col·laborant amb– tantes persones que individualment i com a col·lectiu també ho fan. Ho fem en nom de tota la comunitat cristiana; o, si es vol, dit a l'inrevés, és la comunitat cristiana la que ho està fent a través nostre. Ho fem perquè creiem que tota persona humana és filla de Déu, té una dignitat radical, sagrada; és un fi en ella mateixa, i res no està per damunt d'aquesta condició.

Per això l'eix central de Càritas és l'acollida. I no és un servei més entre tots els que fem, sinó que tots els programes que duem a terme, tota la nostra activitat surt d'ella. Acollir vol ser una actitud permanent en tot.

En concret, a Torelló, en aquests moments, des de l'acolliment de les persones hem vist que calia que hi hagués un **Rebost Solidari** per compartir l'aliment; calia que hi hagués un **Rober** per compartir la roba; calia que hi

hagués un **Traster** per compartir estris per a la llar. Calia que hi hagués ajuda econòmica i, a més, fem **Micro-crèdits**. Hem vist que calia ajudar a què infants i adolescents tinguessin lleure educatiu i n'hi hem dit **"Fes el que t'agrada"**; calia que se'ls ajudés en els seus estudis i n'hi hem dit **Reforç escolar**. Calia ensenyar a cosir, i del taller en diem **"Fil i agulla"**. I a treballar **A l'hort**. I hem vist gent massa sola, i diem **"Fem companyia"** per mirar que no sigui així. I també podem donar habitatge en el **"Pis de pas Teramunt"**. Tot això de manera transitòria, és a dir, mentre convingui, sense suplir el que és responsabilitat i a l'abast de cadascú, tot respectant la llibertat i la dignitat de cada persona.

Què ens preocupa en l'acolliment?

Era foraster i em va acollir (Mt 25,35)

Tenim un lloc d'acollida (la rectoria de Sant Feliu) i un horari (els dilluns de 6 a 8) perquè ho volem fer ordenadament. Però això no vol dir de cap manera que "només" acollim en aquest lloc i en aquest moment.

✓ Ens preocupa poder arribar a tothom qui ho necessiti. Vist al revés: ens preocupa que tothom qui ho necessiti pugui trobar acolliment a Càritas. Ens preocupa que hi hagi gent que ho necessiti de veritat i que "no gosi" venir, sigui per vergonya, o perquè no ho sap, o perquè es pensa que no és per a ell...

Ajudeu-los i ajudeu-nos! Feu-nos-ho saber! O a l'acollida. O en els diversos programes. O a les parròquies. O al telèfon de les parròquies (938590340). O per correu electrònic: parroquiesdetorello@gmail.com O... com sigui!

✓ Ens preocupa ajudar quan ja s'han esgotat tots els recursos socials que hi ha a l'abast. Ajudem a què es facin servir i per això col·laborem molt seriosament amb els serveis de Benestar social. La nostra voluntat és mirar d'arribar on no arriba ningú, i desaparèixer quan ja no hi ha necessitat. I vetllar perquè la societat hi faci front. I denunciar-ho si no ho fa!

✓ Ens preocupen els "rumors" que a vegades corren gairebé com llegendes urbanes ("només ajuden a alguns, i a altres no...; llencen els aliments al contenidor...; es venen la roba que se'ls dona..."). Destruïm els rumors entre tots, perquè en la gran majoria de casos –per no dir sempre– no són veritat i no fan cap bé! Sovint només serveixen per justificar la consciència de qui els diu. I si no fem les coses prou bé, digueu-nos-ho, que així entre tots ho millorarem!

✓ Ens preocupa estar atents per saber veure què més cal fer per estar al servei integral de la persona humana, perquè és el nostre germà.

I, per què volem acollir així?

Ho hem après de Jesús perquè hem acollit el seu evangeli en el cor. Jesús no té una actitud normal d'acolliment. Acull de manera especial aquells que ningú no acull, els pecadors, els marginats, els pobres... Aquest és el resum de la predicació de Jesús i de la seva manera de ser.

Murmuraven i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells» (Lc 15,2)

Ho fa així perquè Déu és així. Si Déu és Pare, és Pare de tots, sobretot –i especialment– és Pare "d'aquells que no tenen pare", perquè si no ho és de tots, no és veritablement Pare. Aquesta és la gran novetat de Jesús i el que provoca escàndol en els seus contemporanis! I potser a nosaltres! Ho diu com a missatge –Déu és Pare de tots– i ho practica en la vida acollint i, per tant, estimant i servint sense mesura. És normal que aquesta sigui la virtut que Jesús demani als seus seguidors. Per això volem mirar de fer-ho així!

Qui us acull a vosaltres, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat (Mt 10,40)

Ara que heu entès tot això, felços de vosaltres si ho poseu en pràctica! (Jn 13,17)